

mena nad srednjo letino, blizu za $3\frac{1}{2}$ milijona hektolitrov.

Z ovsom pa so povsod jako zadovoljni. Oggerske dežele ga imajo za 2 milijona hektolitrov više od srednje letine. Spodnja in gornja Avstrija, Saleburška, Istrija, deloma tudi Gališka pridelale so menje ovsa, kakor je bilo sprva videti pa zato imajo druge dežele več. Vsled tega dobile so naše dežele za $1\frac{3}{4}$ milijona in vse cesarstvo 4 milijone hektolitrov ovsa več, kakor ob srednjih letinah.

Ako ostane vse, kakor navadno, potem je letos mogoče veliko zrnja in moke predati čez mejo v tuje dežele namreč 13—14 milijonov meterskih centov pšenice, $2-2\frac{1}{2}$ milijona rži, 5 milijonov ječmena in $2-2\frac{1}{2}$ milijona meterskih centov ovsa.

Veliko upliva na ovo za izvožnjo pripravljeno zrnje to, kako bodo kaj drugi sadeži obrdili. Če bo teh mnogo, tedaj ostane zrnja več za izvožnjo, če ne pa menje. Krompir in okopavni sadeži so veliko trpeli zavoljo nalivov in večnih dežev. Vendar upajo pri krompirji na srednje dober pridelek. Koruze pa pričakujejo mnogo in lepe, če bo jesen dobra in koruzi dala dozoreti.

Vzemimo, da pomeni 100 srednjo letino, večje številke dobro, menjše pa slabo letino. Po tem takem se dajo ozimine in jarine letošnje v Avstriji tako razvrstiti: na Oggerskem pšenica 157, rž 108, ječmen 120, oves 116; pri nas: pšenica $111\frac{1}{2}$, rž $103\frac{1}{2}$, ječmen 106 in oves $105\frac{1}{2}$.

Pogoji premiranja konj.

(Konec.)

II. Mlade kobile.

Štiriletne kobile noriškega plemena in petletne kobile drugih plemen bodo premirane le:

1. če je dokazano, da jim je oča bil državen, licenciran ali lastno domač žrebec posestnikov;

2. če so ubrejene po državnem, licenciranem ali lastno domačem žrebeci, kar je treba dokazati s postavnim ubrejitevskim spričalom;

3. če so najmenje eno leto lastnina sedanjega posestnika, ki se za premijo poganja. Lastništvo mora po srenjskem predstojniku biti pismeno popričano;

4. triletne kobile domačega plemena še ne smejo biti ubrejene, pač pa zamorejo biti ubrejene triletne kobile noriškega plemena, to pa po takšnih žrebcih, kakor je zgoraj bilo navedeno. Rod in vsaj enoletno lastništvo mora posestnik dokazati. Mlade kobile, ki so bile kot takšne premirane, pripuščajo se poznej k premiranju le, če imajo dobro sezno ali odstavljeno žrebe seboj.

Žrebeta.

1. Eno- ali dvaletna žrebeta noriškega plemena morejo dobiti premije, če so od posestnika

dobro vzrejena in je se nadejati, da bodo vsled ugodnega razvitka in nadalješnje dobre izreje kedaj dobri plemenski žrebci ali pastuhi. Vendar dokazati se mora s postavnim ubrejitevskim spričalom, da je žrebetu oča bil državen, licenciran ali lastno domač žrebec posestnikov. Naposled mora še od srenjskega predstojnika pismeno potrjeno biti, da je žrebe najmanje leta dni lastnina tistega posestnika, kateri se za premijo poganja.

Ako je več žrebet, ki so v jednakej meri premiranja vredna, prisodi se najprvle premija tistemu žrebetu, čegar posestnik zamore po svojem srenjskem predstojniku in dveh pričah ali drugače verjetno dokazati, da ima doma blevoj in prostorij, kakoršnih je za razumno vzrejanje žrebet potrebno, t. j. kder je zraven dovoljne krme tudi zadosti gibanja in hojenja na prosti zrak po leti in po zimi.

2. Enoletna premirana žrebeta zamorejo posestniki tudi pribodnje leto kot dvaletna žrebeta k premiranju prignati.

3. Dvaletnim žrebetom, letos premiranim, ako jih posestniki drugo leto zopet k premiranju postavijo ter so med tem popolnem dorastla in lepe lastnosti kažejo, prisodi se licenca, če jih naravnost vlada ne kupi za deželne žrebce.

4. Žrebetom drugih plemen kakor noriškega se premije ne bodo delile.

Žrebice.

1. Eno- ali dvaletne žrebice morejo premirane biti, vsejedno ali so od državnega, licenciranega ali lastno domačega žrebca in od domače kobile. Treba je le, da jih je posestnik dobro vzredil tako, da se je pri ugodnem razvitku in nadalješnji dobri izreji nadejati, da bodo kedaj dobre plemenske kobile. Njihov rod mora biti po postavnih ubrejitevskih spričalih dokazan. Jednako tudi, če jih lastnik ni iz domačega plemena vzredil, mora biti dokazano s pismenim potrdilom srenjskega predstojnika, da je žrebica najmanje leta dni lastnina onega posestnika, kateri se za premijo poganja.

2. Premirane enoletne žrebice zamorejo posestniki drugo leto tudi k premiranju prignati ter je mogoče, da kot dvaletne žrebice tudi premijo potegnejo. Žrebci letos ne bodo premirani.

C. Izvršilne določbe.

1. Posestniki premirane živali dobijo vrhu premije v denarjih še potrdilnico, v katerej je premirani konj popisan in še tablico z letno številko premiranja, ki se ima konju obesiti.

2. Zraven premij v denarjih prisojevale se bodo konjem, še posebnega odlikovanja vrednim, srebrne in bronaste državne svetinje in priznalne diplome.

3. Tistim posestnikom ki se premijam v denarjih odpovejo, izroči se potrdilnica, v katerej je

ova odpoved zabeležena. Ob enem dobijo priznalno diplomu.

4. V slučaju, ko bi ne bilo zadosti premiranja vrednih konj jedne vrste, na primer: kobil z žrebeti, žrebet, žrebec itd. zamorejo razsodniki premije jedne vrsti namenjene na drugo prenesti ali celo drugemu konjerejskemu okolišu prihraniti. Posebno pa se imajo v slučaju, ko bi nobenih premiranja vrednih žrebet ne bilo, tem namenjene premije prenesti in prisoditi premiranja vrednim dveletnim žrebicam.

5. Premijo v denarjih med dva ali več premiranj vrednih konj razdeliti, to ni dovoljeno.

6. Vsak posestnik, čegar konj je z denarji premiran bil, podpiše pobotnico, da je denarje res prejel, in ob ednem še se zaveže, da premirano žival vsaj leta dni obdrži. Ako se temu izneveri, dolžen je brez ugovora premijo dati nazaj.

Premije pa mu ni treba vrniti, ako dokaže, da se je nesreča zgodila, ali da žival slabo raste, ali da ni za plem: ali, da je ga trebalo rezati. Ako kaj takšnega dokaže, ni mu treba premije dati nazaj.

7. Razstavljalci so dolžni podvreči se določilom razsodnikov konjskega premiranja.

8. Zoper razsodbo ovih razsodnikov ne gre nobena pritožba dalje.

D. Kupovanje deželskih žrebcev.

Prilično ovega premiranja bodo se tudi žrebei kupovali, kolikor jih bode za deželo treba. Naj toraj jih posestniki, kateri hočejo svoje polnoletne žrebce v denar spraviti, priženejo na ogled k premiranju.

E. Podpore licenciranim žrebceem.

Vsled nagodbe s c. kr. ministerstvom poljedelstva ima komisija za premiranje konj pravico nasvetovati, katerim licenciranim žrebceem se naj podpore dovoli. Zato naj posestniki licenciranih žrebceev ne zamudijo jih pred komisijo na ogled postaviti.

V poseben pozor. Po § 8 postave od 29. februarja 1880, ktera zadeva obrambo in odstranjenje nalezljivih živinskih boleznij, drž. zak. od 14. aprila 1880, XIV. kom. št. 35, se morajo tudi v notranjem prometu za prežvekovalce, konje in svinje, ktere se na živinski ogled (premiranje) priženejo, živinski listi s seboj prinesiti.

Zategadelj mora vsak, kateri hoče konje in žrebeta k premiranju gnati, po postavi napravljen živinski list od občinskega predstojništva imeti, da se z istim izkazati more.

Vsled storjenega sklepa dne 21. junija 1879 obhaja komisija po dovršenem premiranju sejo, pri katerej se ima razgovarjati o uspehih premiranja, dalje o željah posestnikov konjerejcev in o potrebščinah okoličnih v konjerejskem oziru.

Konjerejci se tedaj pozivljajo, da svoje želje pri gospodih okrajnih predstojnikih bodisi že po-

prej ali vsaj na dan premiranja naznijo, da je mogoče o istih se takoj posvetovati.

Oprava konjska. Žrebei in dvaletna žrebeta morajo imeti brzde, uzdo in okoli života podpas, drugače se ne pripuščajo na prostor premiranja namenjeni. Za kobile in dveletne žrebice je treba uzde, pri enoletnih žrebetih in žrebicah zadostuje dobra knaftra.

Predpeljava konj. S predpeljavo konj začne se na vsakem kraju točno ob 9. zjutraj. Ravnateljstvo konjerejskega društva štajerskega.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Premiranje konj, dirke.) Pri letošnjem odlikovanju naših kobil dne 7. t. m. bilo je samo 50 kobil in žrebec razpostavljenih, na videz jako malo številu za naš okraj; vendar pa je bila komisija s vsemi jako zadovoljna, ter je izrekla, da je bilo med ovimi 50 razpostavljenimi le malo takšnih, ki ne bi zaslužile premije. Kobile in žrebice so bile jako vežbane in so imele zdrave noge, kar se tudi od konja zahteva. Predsednik komisije g. polkovnik Friedrich je omenjal, da konjerejci naj prihodnjič pripeljejo na ogled več žrebet, in sicer za to, da se vidi, ali žrebei, ki so zdaj v Ljutomeru zadostujejo, ali ne, ali je treba med žrebei nekaj spremeniti. Zatoraj naj se konjerejci prihodnjič potrudijo in pripeljejo pokazat svoja žrebeta v Ljutomer! — G. dr. Klingan je govoril o vzreji žrebet v prvem letu ter posebno povdarjal to, da naj konjerejci krmijo mlado žrebe s trdo hrano, ovsom in subim senom, ne pa s travo ali celo deteljco, ter da pustijo mlado živinče na prostem se gibati; kajti naše pleme tega potrebuje. Vsak pameten konjerejec naj se po tem ravna na svoj lastni hasek. Konjske dirke na Cvenu so se letos vršile dne 17. t. m. pri jako neugodnem vremenu, deževalo je prav poredno; naši dirkarji pa niso se tega strašili, ter so pokazali, da naše kobile zamorejo ne le na suhem, temuč tudi po blatu dobro bežati. Udeležitev, kakor tudi izid je bil jako ugoden. Vedenje dirkarjev je bilo prav pravilno. Kobile so bile tudi dobro vežbane; toraj zopet en korak naprej. Videli smo, da razloček med posameznimi dirkarji iznaša le mala sekund, in da ravno tiste kobile, kateri so se zagnale v skok (galop), so precej zamanle 20—40 sekund; tu je treba pomniti, da mora konj se vežbati, da ne zajde v skok, in sicer zato, ker konj zagnavši se v skok, se mora zadržati, s tem pa zgubi že nekoliko sekund; vrhu tega postane nekoliko vpehan ali truden in s tem zgubi še več časa. To naj si začetniki dobro zapomnijo. Dirkarjev se je vdeležilo vseh vkupaj 22, in sicer takšnih s prvicami, ki so bežale samo prvokrat t. j. eden kilometer, teh je bilo osem, s kobilami plemenicami, ki so bežale trikrat t. j. 3 klm., je bilo štirinajst.